

'Het stripverhaal in Vlaanderen' is een nummer dat net op tijd komt. Het vormt, samen met 'De Spotprentkunst in Vlaanderen' (Vlaanderen nr. 171) dat in 1979 verscheen, een smaakvol tweeluik dat ons meedropt in het leven van de lachende tekenpennen, die striptekenaars en kartoenisten in feite zijn.

Het stripverhaal in Vlaanderen is — hoe gek dat ook moge klinken... — in 1921 in Nederland van start gegaan, vermits aldaar het allereerste geheel in Nederland door A.M. de Jong bedachte en door Georges van Raemdonck getekende stripverhaal 'Bulletje en Bonestaak', in Halsteren, in de buurt van Bergen-op-Zoom, op papier werd gezet.

Na de Tweede Wereldoorlog volgde er een strip-explosie met o.m. Willy Vandersteen die van start ging in een (teken)stijl, waarmee men het vandaag de dag niet zou kunnen rooien.

De geschiedenis van het stripverhaal in Vlaanderen is, zo gezien geen lachertje, maar wel op de voet te volgen. Uit de 'mannekenbladen' van toen, werden de namen gepuurd van Vlamingen die inmiddels groot zijn geworden. De namen van een Georges van Raemdonck, wiens inzet ongewild van invloed was op de verdere ontplooiing van het stripverhaal (en van de spotprent). Van een Willy Vandersteen, die anoniem debuteerde. Van een Marc Sleen, een Jef Nijs, een Bob De Moor en vele anderen...

Joz de Swerts (1890-1939), de andere pionier die onder de schuilnaam 't Pallieterke een voorbeeld voor striptekenaars en karikaturisten was.

Georges van Raemdonck als Soarel in 'Onder de Jefkes'.

Belangrijk element in de opbouw van het stripverhaal, zijn de decors die in de verhalen werden gebruikt. Men ziet, naar gelang het tijdperk waarin wij leven, of de tijd waarin het verhaal zich afspeelt, de architectuur verschijnen, of nieuwe ideeën qua bouwstijl ontstaan, die misschien van invloed waren of van invloed zijn op de huidige architecten.

De stripverhalen die destijds als onbenullig werden ervaren, hebben na een langzaam aanactie hun intrede in de bibliotheken gedaan, waar ze goedschiks of kwaadschiks worden verslonden.

Ze vormen tevens het nodige voer voor de krantelezer, ook al zijn ze meestal, omwille van het later verwerken en heruitgeven in albumvorm, niet meer zo actueel geladen als vroeger. Ze dragen er zorg voor dat er een stripjournalistiek is ontstaan, wat ergens zeggen wil dat ze zoals nooit voordien, soms gewaardeerd, maar nooit verzwegen en steeds gevolgd worden.

Zo gezien, en met de wetenschap voor ogen, dat zelfs de Nederlandse striplezer waardering opbrengt voor wat van over de Moerdijk komt, kan met dit Vlaanderen-nummer geschiedenis worden gemaakt, vermits de Vlaamse humoristen en striptekenaars door Pieter Nieuwendijk 'Nederlanders' worden genoemd.

Het kan verkeren, zei Bredero.